

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5616/2020
14.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божидара Вујичића, Бисерке Живановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Сурдулица, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 766/20 од 18.05.2020. године, у седници одржаној 14.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 766/20 од 18.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 766/20 од 18.05.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици П 1305/2015 од 02.12.2019. године, одбијен је захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му накнади трошкове парничног поступка са припадајућом каматом.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 766/20 од 18.05.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП, јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом напада решење о трошковима поступка, које не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, ревизија тужиоца није дозвољена, па је одлучено као у ставу другом изреке.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић